

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200372
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5814200372.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r.L so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburg, Luxemburské veľkovevodstvo, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o. so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. č. XXXX/XX-XX, v konaní o zaplatenie 752,08 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi istinu 153,58 Eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 23.03.2013 do zaplatenia na bankový účet žalobcu vedený v B., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 15369089 v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd dňa 20.01.2014 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, po pripustení zmeny uznesením tunajšieho súdu z 28.04.2014 č.k. 5C/13/2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 752,08 € spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 23.03.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že ešte právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 28.12.2006 Zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty č. 15369089, na základe ktorej bol schválený žalovanej úverový rámec vo výške 597,49 €. Žalovaná uhradila 537,8 €, zvyšnú časť neuhradila, čím porušila povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve. Žalobca preto listom z 11.09.2013 vyzval žalovanú na zaplatenie zostatku dlžnej sumy, ktorú neuhradila. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 752,08 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej 23.10.2012 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Secapital S.á.r.L. ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej spolu s príslušenstvom na žalobcu.

V uvedenej veci súd podľa žaloby vydal dňa 23.1.2014 pod č.k. 4Ro/17/2014-37 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s odôvodnením, v ktorom okrem iného uviedla, že nie je schopná zaplatiť žalobcovi istinu, pretože je na Úrade práce, má veľa dlhov a pôžičiek a exekúciu na byt. Všetko spláca len po minimálnych splátkach. Nemá žiadny majetok a úspory, platobný rozkaz považuje za neopodstatnený. Podaním doručeným dňa 18.02.2014, t.j. v rámci lehoty na podanie odporu, podala

žalovaná odvolanie proti výroku o náhrade trov konania, ktorých neschopnosť zaplatiť odôvodňovala v podstate rovnakými skutočnosťami ako zaplatenie vymáhanej istiny a žiadala o ich odpustenie.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 02.04.2014 žalobca doplnil špecifikáciu uplatnenej pohľadávky, na základe čoho žiadal pripustiť aj zmenu petitu žaloby a to tak, že uplatnená istina predstavuje čerpané prostriedky - debetné operácie v sume 644,59 € (19 419,-Sk) a 50 €, spolu 694,59 €, ďalej bol žalovanej v zmysle cenníku a obchodných podmienok účtované;

- 9 x 49,-Sk + 2 x 1,63 € účtovaný poplatok za výber z bankomatu v SR a krajinách eurozóny, spolu v sume 17,90 €,
- 26 x 49,-Sk (1,63 €) a 6 x 1,63 € poplatok za vyhotovenie výpisu spolu v sume 52,07 eura,
- úrok z dlžnej istiny podľa cenníka v sume 6483,21Sk(215,21 €) a 65,78 €, spolu 280,99 €,
- 20 x 9 Sk(0,30 €) a 3 x 0,30 € spracovanie poštovej poukážky spolu v sume 6,87 €
- 1 x 33,19 € pokuta za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu spolu, 33,19 €
- 7 x 500 Sk(16,60 €) a 4 x 16,60 €, 1 x 24,90 € administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky spolu v sume 207,48 €

Poplatky a úrok majú predstavovať sumu 598,50 € + 694,59 - debetné operácie (čerpanie finančných prostriedkov), spolu 1293,09 €, od ktorej sumy odpočítal 541,01 € uhradenú žalovanou, a preto jej celkový dlh predstavuje sumu 752,08 €.

S poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p. súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej. Právny zástupcu neúčast' ospravedlnil hospodárnosťou konania a žiadal rozhodnúť na podklade dosiaľ predložených listín, žalovaná svoju neúčast' aj napriek včas a riadne vykázanému doručeniu - s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 2 O.s.p., neospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listín, osobitne so žiadosťou o aktiváciu Karty T-Mobile z 19.12.2006, s cenníkom produktov vydávaných v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinných od 1.9.2008 - čl. 46, výpisom z Karty T-Mobile z čl. 49-41, s výzvou žalobcu z čl. 54 a ostatnými listinami.

Na základe žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile podpísanú žalovanou 19.12.2006 a žalobcom dňa 28.12.2006 schválil žalobca pre žalovanú úverový rámec do výšky 597,49 € (18 000,-Sk) a poskytol jej kartu, ktorá ju oprávňovala čerpať finančné prostriedky do výšky schváleného úverového rámca. Žalovaná vyčerpala finančné prostriedky v celkovej výške 694,59 € a doposiaľ uhradila 541,01 €, keďže z obsahu žiadosti o vydanie karty vyplýva, že sa schválený úverový rámec zaviazala splácať pevnou mesačnou splátkou 19,92 € (600,-Sk). V žiadosti absentuje údaj o termíne splátok istiny a ich počte, údaj o výške úrokov a iných poplatkov o konečnej splatnosti úveru. Tiež absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Žalobca listom z 14.11.2012 oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky z postupcu - Všeobecná úverová banka na základe zmluvy z 23.10.2012 a vyzval žalovanú, aby momentom doručenia uhradila všetky záväzky zo zmluvy na tam uvedený účet.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii účinného do 31.12.2007, t.j. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „citovaný zákon“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 písm. a/, g/ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b) a d) citovaného zákona zmluva ďalej obsahuje sankcie za porušenie zmluvy, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy

Podľa § 4 ods. 4 písm. a) citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Ustanovenie § 53 ods. 3 OZ obsahuje príkladný výpočet ustanovení, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné podmienky. Medzi nimi pod písm. a) sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami také, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, pod písm. h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, pod písmenom i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, pod písmenom j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva majúca formu spotrebiteľského úveru, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca (jeho právny predchodca) pri uzavretí zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania v postavení dodávateľa. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba a zároveň spotrebiteľ pre svoje súkromné účely, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy a pripojených všeobecných obchodných podmienok (veľmi nečitateľných) vyplýva, že ide o tzv. typovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd preto po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy a postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský.

Vzhľadom na to, že právny vzťah medzi účastníkmi konania bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, bolo potrebné skúmať, či zmluva má všetky náležitosti, ktoré vyžadujú príslušné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) citovaného zákona údaj o sume, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov. Zmluva obsahuje iba schválený úverový rámec 597,49 € (18 000,-Sk) a výšku tzv. pevnej mesačnej splátky 19,92 € (600,-Sk). Absentuje údaj o termíne splátok istiny, počte splátok, ako aj údaj o výške úrokov a iných poplatkov a výške ročnej percentuálnej miere nákladov, a preto v zmysle § 4 ods. 5 citovaného zákona nemôže žalobca ako veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Je však nepochybné, že na základe uzavretej zmluvy (spotrebiteľskom úvere) poskytol žalobca (jeho právny predchodca) finančné prostriedky vo výške 694,59 € a žalovaná uhradila 541,01 €, pričom rozdiel v sume predstavuje istinu 153,58 €, na ktorú vznikol žalobcovi nárok spolu s úrokom z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení od 23.03.2013, t.j. odo dňa žiadaného žalobcom, hoci žalovaná sa s úhradou tejto istiny dostala do omeškania oveľa skôr.

Súd preto priznal žalobcovi na istine sumu 153,58 € spolu s úrokom vo výške 8,5 % ročne od 23.03.2013 a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, keďže žalobcovi pre absenciu povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevznikol nárok požadovať od žalovanej ako spotrebiteľa úrok alebo poplatky neuvedené v zmluve.

Posudzujúc ďalej zmluvné podmienky, na podklade ktorých si žalobca uplatňoval jednotlivé „sankcie“ súvisiace s omeškaním žalovanej so splácaním úveru z hľadiska toho, či spôsobujú v zmluvnom vzťahu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, súd považoval za nedôvodné žalobcom prevedené „zápočty“ voči sume uhradenej žalovanou na splatenie úveru a to ohľadne nároku na zaplatenie úroku z dlžnej čiastky stanovený cenníkom uplatnený spolu sumou 280,99 € (215,21 € + 65,78 €), nároku na zaplatenie sumy 6,87 € (23 x 0,30 €) za spracovanie poštovej poukážky, nároku na zaplatenie sumy 33,19 € - titulom pokuty za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu a nároku na zaplatenie sumy 207,48 € za administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky. Pokiaľ ide o poplatok za spracovanie poštovej poukážky, ktorý nebol obsahom zmluvy, hoci bol súčasťou cenníka produktov platného od 1.9.2006 ako poplatok za úkony ku kreditným kartám, súd ho považuje za neprimerane vysoký navyiac účtovaný za formu splácania úveru žalovanou, ktorú si pri uzavretí zmluvy zvolila, čo súd považuje za poplatok účtovaný v rozpore s dobrými mravmi. Nemožno platiť poplatok za formu splácania úveru. Pokiaľ ide o poplatok 33,19 € z titulu pokuty za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu a za administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky 207,48 €, súd výšku týchto poplatkov považuje za neprimerane vysoké, pretože v značnom rozsahu presahujú možné náklady (vecné a administratívne) spojené jednak so zasielaním upomienok a so „zahájením - začatím“ vymáhania dlžných splátok. Ich výška v podstate znamená len ďalšiu „sankciu“ v súvislosti s nesplácaním úveru zo strany spotrebiteľa riadne, za ktoré porušenie je už žalovaná postihnutá jednak zákonnou sankciou - úrokom z omeškania a v prípade riadne uzavretej zmluvy aj inými sankciami v podobe zmluvne dohodnutých úrokov a iných poplatkov. Súdu nie je zrejmé, aké konkrétne vecné alebo administratívne náklady žalobcu mali tak vysoké poplatky kompenzovať, ktoré by mali priamo súvisieť s vymáhaním omeškanej pohľadávky, a ktoré by nemali byť nijakým iným spôsobom žalobcovi nahradené. Navyiac sadzobník administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky neupravuje. Tiež pokiaľ ide o žalobcom uplatnený „úrok z dlžnej čiastky stanovený cenníkom“ v sume 280,99 € bez ohľadu na to, že mu nárok na úroky a poplatky nevznikol, bolo povinnosťou žalobcu, tento úrok bližšie špecifikovať, podľa akej položky sadzobníka a obchodných podmienok a pre aké porušenie povinnosti žalovanej a z akej sumy je účtovaný, keďže súdu nie je zrejmé, aká žalobca dospel k vyčísleniu úroku v tejto sume. Na základe vyššie uvedeného súd považoval zmluvné dojednania spolu s cenníkom produktov účinných od 1.9.2006, z ktorých žalobca uplatňoval tieto nároky za neplatné pre ich rozpor s § 53 ods. 1 a OZ.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. žalovanej určil na zaplatenie priznanej istiny a príslušenstva dlhšiu lehotu s prihliadnutím na ňou deklarovany nepriaznivý majetkový stav - žalovaná poberá dávky v hmotnej núdzi v minimálnej výške a nie je vlastníkom hnutel'neho a nehnuteľného majetku väčšej finančnej hodnoty, čo zhoršuje aj množstvo súčasných záväzkov. Súd je názoru, že určením dlhšej lehoty nebudú poškodené práva žalobcu a žalovanej sa poskytne dostatočný priestor na úpravu pomerov, aby mohla záväzok voči žalobcovi uhradiť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v prevažnej miere úspešnej žalovanej (v rozsahu cca 60 %) náhradu trov konania nepriznal, keďže táto si žiadnu náhradu trov konania neuplatňovala a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by jej v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).